

Syssel, hvormod den og Den Store Dimon tidligere anførtes i Fordebøgerne særskilte bag efter alle Sysselerne.

Forffjellige Gange, saavidt vides første Gang i Aaret 1787, har der været indgivet Andragender af enkelte Mænd til Regjeringen om at erholde Tilladelse til at nedsette sig paa Den, men man er stedse ved nærmere Underfølgelse kommen til det Resultat, at Den ikke egner sig til Beboelse.

Paa Grund af det, vi forhen have anført, og da der i de færreste Fordebøger indtil Aaret 1725 findes anført, at de Bøigder, til hvilke den var overladt: „Gifver Leie deraf, efftersom ingen vill dend fæste“, og da Brugshaverne derhos stedse have erkjendt Statens Eiendomsret til denne D, ansee vi det for utvivlsomt, at den tilhører Staten.

At de i Lov af Sde April sidstleden vedtagne Bestemmelser om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods skulle være anvendelige paa det foreliggende Tilfælde, maa vi ikke erkjende; thi „Lille Dimon“ kan aldeles ikke sammenstilles med det øvrige Kongsgods paa Færøerne, eller med et almindeligt Fæstestæde eller Leiested her i Danmark. Den er nemlig baade umatriculeret og ubeboelig, og det Udbytte, de enkelte Leietagere, for Tiden 40 til 50 Personer, have af den, er ikke saa betydeligt, at det kan ansees for at afgive nogen væsentlig Deel af en Families Underholdning. De nuværende Brugere ere derfor opsagte, uden at der er fremkommet nogen Indsigelse mod Opfølgelsens Gyldighed, eller mod at Den strax stilledes til Auction; hvormod Dvalbingerne, der, som foran bemærket, siden 1754 have benyttet Den for de 2/3 Dele, blot have anholdt om, at der maatte aabnes dem Leilighed til at concurrere om Dens Kjøb med den Mand, der, ifølge Motiverne til det forelagte Lovudkast, havde søgt om at erholde Den tilkjøbs underhaanden.

Da de færreste Forhold i mange Henseender ere aldeles forffjellige fra de herværende, og da disse Der kun repræsenteres af eet Medlem i hver af Rigsdagens Afdelinger, ansee vi det vel for rigtigst, at Regjeringen ikke bringer noget Færøerne vedkommende Lovforslag ind for Rigsdagen, forinden der er givet

Færingerne gjennem en nærmere bestemmende Repræsentation der paa Derne, Leilighed til at afgive Betænkning over samme, men vi antage ikke, at den Sag, hvorum her er Spørgsmaal, enten i og for sig er af nogen Betydning for Derne i Almindelighed, eller at den Maade, hvorpaa den afgjøres, kan have nogen Indflydelse paa de Spørgsmaal, der senere ville opstaae om det færøeste Kongsgods, og navnlig om dets Overgang til Selveiendom; og vi troe derfor heller ikke af den anførte Grund at burde fraraade det omhandlede for Staten fordeelagtige Salg af Den Lille Dimon.

Næst endnu at bemærke, at vi vel ansee det for mindre rigtigst, at Den er opbudet til Arvesætte og ikke til Eiendom, men at vi, da det nu engang er skeet, ikke dert finde tilstrækkelig Anledning til at andrage paa nogen Forandring i det forelagte Lovforslag, tillade vi os at indstille, at dette vedtages uforandret.

J. G. Weihe. Tillisch. Unsgaard.
Drsfører.

VII.

Betænkning

over

det Landstinget forelagte Forslag til Lov om Eftergivelse af den almindelige Skolefonds Gjæld til Sorø Academi.

(Afgiven af Landstingets Udvalg d. 17de Octbr.)

Af Motiverne til det her omhandlede Lovudkast erfares det, at det lærde Skolevæsen, for at bestridte Udgifterne til de Bygningsforetagender, som den for saa Nar siden besluttede Udvidelse af Skolerne gjorde nødvendige, paa Grund af egen Uformuenhed har maattet tage sin Tilflugt til Laan, hvilke ved forffjellige kongelige Resolutioner bevilgedes optagne af Sorø Academies Midler til